

Hái Hoa Tặc

Contents

Hái Hoa Tặc	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3

Hái Hoa Tặc

Giới thiệu

Thể loại: Đoạn văn, cổ trang giang hồ, nhất thụ nhất công. Editor: Tuyết LâmBeta – reader: Tuyết LâmTrăng thanh gi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-hoa-tac>

1. Chương 1

Editor: Tuyết Lâm

Beta – reader: Tuyết Lâm

Trời đêm nay thật là đẹp nha! Gió thổi nhẹ nhẹ, hoa cỏ lay lay, nguyệt quang soi sáng, cộng thêm một bình Nữ Nhi Hồng thực sự là điều tuyệt nhất trên thế gian!

Ta ngồi phịch xuống nóc cạm luôn phần rượu còn lại, kể đó quăng chiếc bình ra xa, lấy tay chỉ lên trời lập lời thề ước: “Trời cao chứng giám a, sau khi lên chức nhất định ta sẽ tể thiên hành đạo, trừ gian diệt ác, hành hiệp trọng nghĩa, yêu nước thương dân....bla bla bla....vv...”

Này, đừng có nghĩ ta điên! Ta chỉ hơi say một chút thôi mà! Hôm nay ta gặp chuyện vui, chí ít cũng phải cho ta thỏa thích một bữa, tối ngày cứ ru rú ở nhà môn làm một tên sai dịch thấp kém thật là mất mặt anh tài!

Cũng may trời cao có mắt, nhờ ta thông minh lanh lẹ, võ công cao cường nên chẳng mấy chốc tri huyện đại nhân cũng đã phát giác bên cạnh hắn có một người tuyệt vời như ta, thẳng một phát đưa ta lên làm bộ khoái, là bộ khoái đó nha! Oai vô cùng! Ta có thể tự do đi lại, ngẩng mặt hất cằm, không ai là không kính nể, đặc biệt là bọn nào đại gian đại ác hoặc có tâm địa bất lương, hễ nhìn thấy ta thì chắc chắn chúng sẽ chạy trốn chết không dám quay đầu!

(xin lỗi! em ấy làm tạp dịch lâu quá nên khi lên chức mắc bệnh ảo tưởng!)

Bất quá...ha ha, đó là chuyện tương lai, hôm nay ta chỉ mới vừa thăng chức, ta đang đặt ra chỉ tiêu cho bản thân thôi mà, đừng hiểu lầm ta “nổ” thì tội nghiệp ta lắm!!

A? Ta nhìn thấy cái gì thế kia? một bóng đen! một bóng đen phi từ nóc nhà này sang nóc nhà khác! Hảo khinh công a!

Đành rằng là một cao thủ võ công cao cường nhưng đêm hôm khuya khoắt nhảy nhót lung tung trên nóc nhà người ta thế kia đảm bảo không phải người tốt! Xem ra bốn đại gia có việc phải làm rồi! Ha ha...

Ầy, hôm nay ta say nên phi lên nóc nhà cũng có chút hơi khó!

(Băng Băng: dù không say người cũng chẳng phi nổi, không, phải nói là leo, cố sức mà leo đấy chứ!)

Thôi kệ, dù sao cũng đã đến được đây, tên đạo tặc kia chẳng mấy chốc sẽ không còn đường thoát!

Ta cố gắng hít thở thật sâu nhắm thẳng về phía tên ấy mà bước, dáng đi mạnh mẽ hiên ngang vô cùng vì ta không muốn cho người khác biết kỳ thực...ta...ta sợ độ cao!!

2. Chương 2

Mỗi một bước là một lần tim ta sắp nhảy vọt, muốn đi nhanh nhưng lại sợ trượt chân, rốt cuộc cũng chỉ có thể nhích từng chút từng chút một về phía hắc, đến mức đường như hắc chờ không nổi nên quyết định bản thân tự bước tới cho nhanh!

“Đêm hôm không ở nhà ngủ leo lên đây làm gì?” – hắc hỏi.

Ta trợn mắt: “Câu đó ta hỏi người mới đúng!”

Hắc chỉ chỉ vào mình rồi đột ngột kéo khăn che mặt xuống để lộ ra khuôn mặt cực kỳ tuấn tú khí độ bất phàm làm ta suýt chút nữa đã rớt xuống đất vì lóa mắt!

Thấy ta đứng không vững hắc bèn tiến sát lại đỡ lấy ta rồi hé ra một nụ cười kinh thiên tuyệt diễm: “Ta là hái hoa tặc, ban đêm giờ này ở đây là phải đạo rồi, có gì ngạc nhiên sao?”

Ta choáng váng: “Người...người...người điên rồi sao? Với hình dáng của người như thế thì vậy tay một cái là có cả đồng thiếu nữ xinh đẹp vây quanh cầu người để mắt, người làm hái hoa tặc làm cái gì cơ chứ?!”

Hắc gật gù ra vẻ đồng ý: “Ta cũng biết vậy! Bất quá sư phụ ta từng bảo ‘tự mình cướp đoạt thì ăn mới ngon, cơm dâng tới miệng tuyệt không hứng thú!’ ta chưa biết rõ thực hư thế nào nên đang muốn kiểm chứng xem sao.”

Ta liếc mắt nhìn hắc bằng vẻ mặt quái gở: “Nếu vậy...ừ, tóm lại là người lần đầu đi tìm đối tượng? Chưa phạm tội bao giờ?” – nếu đúng như thế thì làm sao ta bắt hắc lập công? Mà nếu không ra tay đêm nay nhất định có người xấu số! (nói mình hả 〰)

“Đương nhiên là chưa a! Ta lần đầu xuất môn đi tìm hoa tốt, bất quá...hehe, đi mòn thiết hài tìm chẳng thấy, vô tình bắt gặp chẳng tốn công a! Tiểu mỹ nhân, đêm nay ủy khuất người rồi!”

Vào một cái trời đất đảo lộn, hắc xách ngang eo ta rồi phóng vút xuống đất, không để cho ta kịp tiêu hóa hết ý nghĩa của hành động cùng lời nói điên rồ ta vừa nghe thì ta đã bị áp xuống mặt cỏ mềm mại ướt đầm.

Hắc chồm lên người ta rồi nhìn ta bằng vẻ mặt lang thú: “Da thịt thật là trơn nhẵn a, lại còn mềm mại nữa, để ta cắn thử một cái xem sao!”

“Á, người làm gì vậy, buông ta ra, đau quá!”

Ta hét toáng lên và tặng cho hắc một cái tát, không ngờ tên hái hoa tặc này chẳng những bị điên mà còn bị khùng, thực sự cắn vào cổ ta như đang nhắm nhai những món ngon tuyệt nhất trên trần thế, người xem, hắc ăn tát mà còn mỉm cười liếm môi nữa kìa, thật sự là hết thuốc chữa!

(cái câu “không ngờ tên hái hoa tặc này chẳng những bị điên mà còn bị khùng” thực sự là của tác giả đấy, ta hem có chém à nha!!)

“Người bị thần kinh hả? Hái hoa thì đi hái đi, đem ta đến đây làm gì? Lại còn cắn ta như cẩu nữa! Chết tiệt!”

Hắn chẳng thèm trả lời ta mà chỉ cười tà tà rồi một phát lột sạch hết y phục của ta rồi quăng ra chỗ xa xa nào đấy.

Cơn lạnh ập tới làm ta thanh tỉnh. Vào cái giờ phút ám muội này mà ta còn ngờ nghếch nữa thì thật có lỗi với tổ tiên a!!

3. Chương 3

Ta chụp lấy tay hắn, miệng cười hề hề cất giọng thỏa thuận: “Hái...hái hoa đại ca! Người đừng giỡn chứ! Lấy ta mở hàng chẳng phải thiệt thòi cho người lắm sao? Các tiểu cô nương xinh đẹp vẫn còn đang thấp đèn đợi người đến kia kìa! Ta vừa già vừa xấu, ở nhà còn mẹ già con thơ, nương tử mới cưới được mấy tháng, cuộc sống mỹ mãn vô cùng, chắc người cũng không có hứng thú với những kẻ không còn là đồng tử chứ hả!!”

Hắn không cần suy nghĩ đáp thẳng một câu: “Đã thành nam nhân rồi thì càng hợp ý ta, dù sao ta cũng chẳng thích những bé chưa nếm mùi ân ái.”

“A, khoan! Nghe ta nói!” – ta hét lên trước khi môi hắn chạm vào ngực ta, thề với trời là suýt chút nữa ta đã ngất!

“Lúc này ta gạt người thôi, mẹ già thì có, nương tử thì không, hài tử càng không có, ta chỉ mới có 16 tuổi đầu mà thôi, nữ nhân cũng chưa nhìn qua a! Tuyệt đối không phải loại người người có thể hứng thú mà nuốt, tha cho ta đi đại gia!!”

Hắn nhìn ta bằng ánh mắt hết sức thông cảm: “Lúc này ta cũng gạt người thôi, ta thích nhất là các bé khoảng mười lăm mười sáu tuổi ấy, vừa thuần khiết vừa ngây thơ, tóm lại là vẫn còn trong trắng, như người vậy!”

“Người dám gạt ta!”

“Là người gạt ta trước!”

“Người...Ahhhhhhhhh!!”

Trước khi ngất đi, ta chỉ kịp hỏi một câu cuối cùng: “Không...không phải hái hoa tặc...chỉ hái nữ nhân...thôi...sao...?”

Hắn ôm siết lấy cơ thể ta thúc mạnh thêm vài cái rồi mới chậm chậm trả lời: “ta là hái hoa tặc chứ không phải là hái nữ nhân tặc, người không phân biệt được sao? Với lại, nữ nhân thấy ta thì cơm dâng tới miệng, chỉ có nam nhân như người mới cần tranh đoạt a! Như thế mới hứng thú!”

Ta mệt mỏi khép mắt lại thả mình vào hư không, nên câu cuối cùng của hắn ta đã hoàn toàn bỏ sót: “Ta sẽ lại đến tìm người, vì người là đóa hoa duy nhất mà ta muốn hái...”

Thật là tai hại mà!!

~Hoàn~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-hoa-tac>